

pol leta č. o. Ivan Aleksander Simonič. Dne 30. majnika l. 1871 prišel je pa k nam za kurata sedanji župnik č. g. Ivan Trampuš; rodil se je 22. junija l. 1823. pri sv. Rupertu v Slovenskih goricah, v mešnika bil je posvečen 25. julija 1847. Tudi jega je, kakor nekdaž Andraža Kralja, zanesla osoda v službovanje na skrajno mejo sedanje Lavantinske škofije, v kraj, kder ni slišati v zelenih goricah domače pesni, v kraj, kder žali Bog čistemu slovenskemu duhu nasprotna sapa brije! Ali tudi jemu, kakor tudi jegovemu blagemu predsedniku, posrečilo se je, da je zamogel dati slovo kraju, kder neprijazna sila pritiska, in priti na mesto, kder jemu enaka srca bijejo. Značaja tega dobrodušnega gospoda ne bom opisoval; to naj stori po njegovi smrti spretneje takega dela dostojno pero! Ali zaslug, katere si je v kratkem časi jegovega tukajšnjega službovanja za olepšanje naše cerkve pridobil, ne morem zamolčati!

Marsikateri delavec prišedši prvokrat v ta kraj na delo v sila vročem znoji kopaje gorico ogledal se je na cerkveni stolp hoteč na njem zagledati znamenje, ki bi mu kazalo srečni trenotek, v katerem bi priti imelo kaj mokrega v njegovo vže celo posušeno grlo, ali tega veselega znamenja na cerkvenem stolpu ni zagledal, ker v njem še ni bilo v vsakem zvoniku zelo potrebne reči — ure. Sedanjega g. župnika prva skrb bila je tedaj, pobrinoti se za dobro uro. Kar je živo želel, izpolnil je kmalu; od l. 1873. oznanjuje ura iz zvonika pridnim delavcem v okolici, kedaj je čas delo pustiti in se pripraviti k molitvi, in simkaj prišlega potnika molče spominja, kako naglo primikuje se ničevost jegovega časnega življenja k dolgi večnosti! Dne 6. februarja 1874 pripetila se je tukaj nesreča; vnelo se je namreč ne daleč od farovža stoječe malo gospodarsko poslopje in je v trenutku do tal pogorelo, in ko bi, kakor je v zimskih časih navadno, sever ostro pihal, bil bi tudi farovž, akoprem je z opeko pokrit, v nevarnosti! Kako se je bil ogenj zatrosil, ni znano. Bržčas, bil je kakšen hudobnež, kakih nikder ne manjka, kateremu je sam peklenščak roko na tako grozno delo navel! V kratkem so pobožni gosp. župniku na veselje, a sebi na čast, dali novo gospodarsko poslopje narediti.

Z dovoljenjem prč. knezoškofa lavantinskega in c. k. namestnije bil je g. J. Trampuš dne 6. januarja l. 1875. tukaj kot župnik vveden. Jemu se tedaj imamo zahvaliti, da imamo faro. Od teh dob je on vedno vso svojo pozornost na to obračal, kako bi mogel dati cerkev polepšati; in res je bil vže za to skrajni čas. Vsi štirje l. 1750 narejeni altariji bili so že čisto oglodani; istega leta narejena prižnica bila je tako slaba, da se je skoro malokateri izmed gg. duhovnikov upal na njo stopiti. G. župnik prizadeval si je na vso moč tej nedostatnosti v okom priti; in res, še istega leta bil je na levi strani v presbiteriji stoječi, sv. Antonu posvečeni altar ponovljen, stara prižnica

odstranjena in z novo nadomeščena. Za to svrho žrtvoval je največ Matjaž Lukman, posestnik v Vodrancih. Leto dni potem bil je ponovljen veliki sv. Bolfanku posvečeni altar in l. 1877 altarja posvečena sv. Janezu krstitelju in sv. Lovrencu mučeniku. Pozlatil je te altarje g. Jurij Čuček, rojen Slovenec, bivajoč v Mariboru. Dne 5. avgusta l. 1877 bila je cerkev od Njih prezvišenosti Jakoba Maksimiljana, škofa lavantinskega posvečena. Da se je cerkev olepšala, temu so pomagali osobito pobožni farani, nekaj se je vzelo iz cerkvene kase, a največ se zavoljo tega imamo zahvaliti g. Ljudevitu Kofleru, posestniku na Kogu in posebno hvaležnost smo dolžni blagi gospe Juliji vdovi Maternovi, katera je imela več let tukaj posestvo, a sedaj biva v beli Ljubljani in nam svoje podporne roke nikoli ni odtegnola, ako smo kaj potrebovali pri cerkvi ali pri šoli. Tako je delal, dela in Bog daj, da bi delal še mnogo let v prid svojih podložnih ovčic naš blagodušni pastir, kateremu še bodo pozni zanamci zavoljo njegove velike požrtvovalnosti gotovo hvaležni!

Smešničar 35. Mati pošljejo svojo hčer v prodajalnico, da bi kupila $\frac{1}{4}$ kilo kave. Pride v prodajalnico. Jo vpraša prodajalec: kaj da bode kupila? Odgovori: „kofeta“. Prodajalec vpraša dalje: kakšnega bi rada, imamo prav fine rija kave. Dekle pa hitro odvrne: naša mati kupujejo le piskere kave!

Sim. Lorgar.

Razne stvari.

(Svitli cesar) so vsled raznih nesreč hudo zadetima srenjama: Dežno in Stopno v slov. bistriškem okraji na priprošnje državnega njunega poslanca g. barona Goedela in g. dr. Leonharda darovali 300 fl. Bog plati!

(Štajerski deželni odbor) odkazal je 2000 fl. v podporo po toči oškodovanim srenjam.

(Sodnijski adjunkti prestavljeni so) gosp. dr. August Nemanič iz Konjic v Maribor za levo pobrezje, g. Anton Putré v Konjice in g. dr. Ludvik Vipaue v Ljutomer.

(G. Jožef Kodela) mariborski inženir in stavbar dobil je od ministerstva dovoljeno, da sme tehnične priprave delati za železnico od Poličan do Slatine ali od Grobelnega med Ponkvo in sv. Jurijem nad Šmarije v Slatino in Brežice.

(Blagor. gosp. Andrej Komelj plem. Sočebčan) c. k. stotnik izdal je 3. del svojega vojaškega „Službovnika“, ki obsega službovske vojaške zaupke za pešake in lovce. Vrli narodnjak je nemški izvirnik preložil na slovenski jezik prav izborni. Slava in hvala mu!

(Porotnice v Celji) pričnejo 20. septembra ter je zopet precej zločinov za obravnave nabranih.

(Neimenovan strahopetnik v Marburger-Zeitung) se nasaja v „Slov. Gosp.“ pa le z nevednostjo zakriva svojo jezo, da smo pojasnili nemško-liberalno gospodarstvo v okrajnem zastopu

mariborskem ter malo dregnoli v socijalnega demokrata g. Wiesthalerja. Sirota ne nme ali si je krivo predstaviti dal izraz „otrobe vezati“ in misli, da je tako „škandal“ v okrajnem zastopu zadušil. Prav smešno je, kako pisatelji „Marburger-Zeitung“ muhe lovijo, da jim ni treba poročati o velikanskem medvedu. O tem „škandalu“ se ne upajo niti besedice črhnoti. Rekli smo, da g. W. otrobe veže „liberalnej gospodi“, katerej gotovo ne pripadamo. Zatoraj ima ovi strahopetnik svoje „svinjske“ dovtype hraniti v lasten svinjak, kamor zbog njegove izomiki edino sodijo.

(Pri č. šolskih sestrah pri sv. Petru) niže Maribora bo v ponedeljek 30. avgusta sklep šolskemu letu z javno skušnjo. Povabljeni so vsi šolski prijatelji.

(Razstava za govejo živino) bode 13. septembra t. l. na jahališči v Ljutomeru. Naglasila sprejema g. Zemljčič, J. Kukovec in Kryl v Ljutomeru.

(O priliki petdesetletnice svetlega cesarja) so milostljivi knez in škof darovali: za zidanje dekliške šole šolskih sester v Celji vnovič 1500 gl., misijonskim duhovnom pri sv. Jožefa v Celji 100 gl., za po toči poškodovane v domači škofiji 100 gl.

(Za družbo duhovnikov) je vplačal č. g. Ant. Fišer mlj. 5 gl. (ustn. dpl.).

Dražbe. 1. sept. K. Fertinek pri sv. Juriji 561 fl., Jak. Grobelnik pri sv. Kunigundi 1380 fl.; 2. sept. Jan. Šabeder 1400 fl.; 3. sept. T. Strašek v Kačjem dolu 1601 fl., Fr. Vever v Ancu 1861 fl.; 4. sept. Fr. Ružič v Banovcih 2837 fl.

Loterijne številke:

V Trstu 21. avgusta 1880: 74, 21, 71, 7, 44.
V Linci „ „ 28, 2, 57, 8, 22.

Prihodnje srečkanje: 4. septembra 1880.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

	Pšenica	Rž	Jčmen	Oves	Tursica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor . . .	8 20	6 10	4 90	3 20	6 20	5 40	5 90
Ptuj	7 30	5 85	4 10	2 60	6 —	3 70	5 55
Gradec	8 74	6 30	5 20	4 50	5 65	—	5 53
Colovec	10 5	7 85	5 40	3 47	5 94	—	—
Ljubljana . . .	11 12	7 8	4 68	3 87	6 73	4 20	5 90
Varaždin	7 —	5 30	4 50	3 20	6 —	6 —	6 —
Dunaj } 100	11 71	9 18	8 70	7 22	7 55	8 85	— 20
Pešt } klg.	10 20	8 49	8 70	7 15	6 95	4 65	5 —

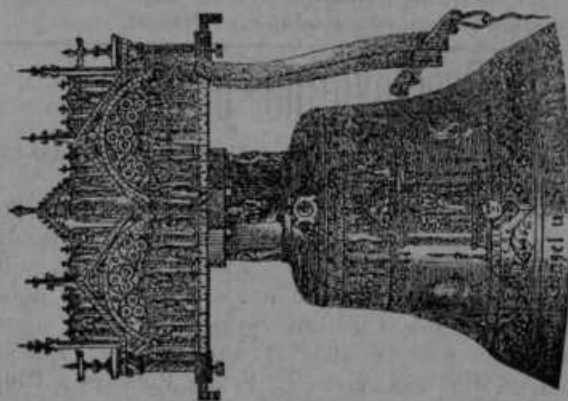
Livarna,
Badgasse Nr. 9,
blizu sl. cerkve.

Številnih priznanih
za zlate zvonove
je privedenih za
ogled.

zvonarna in livarna

g. Janeza Dencel-na in sinov
v Mariboru,

zliva posebno izvrstne zvonove in najcenejše zvonovine v vsakej velikosti s iz nova izumljenimi pre-gibnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadne debele, lite tečaje) na vsakojaki glas, katerega koli kdo želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali kot spolnilo že obstoječih starih zvonil z jasnim in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s starim nebi vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakoršno pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz hrastovega lesa in sicer po novem načinu z blazinicami na perotih takó, da se zelo lahko zvoni in v zvoniku nič ne trese.

Ilustrirane obrazce dopolnjemo, kdor jih želi, brezplačno po pošti!

Nagrobne † križe †

prodava po jako znižanej ceni

Danijel Rakuš,
trgovec z železjem

v Celji,

v Graškej ulici.

Križev je mnogo na izbiri.
Zriskov ali črtežev pošljemo vsa-
kemu radi brezplačno na dom, ako
se za nje oglasi.